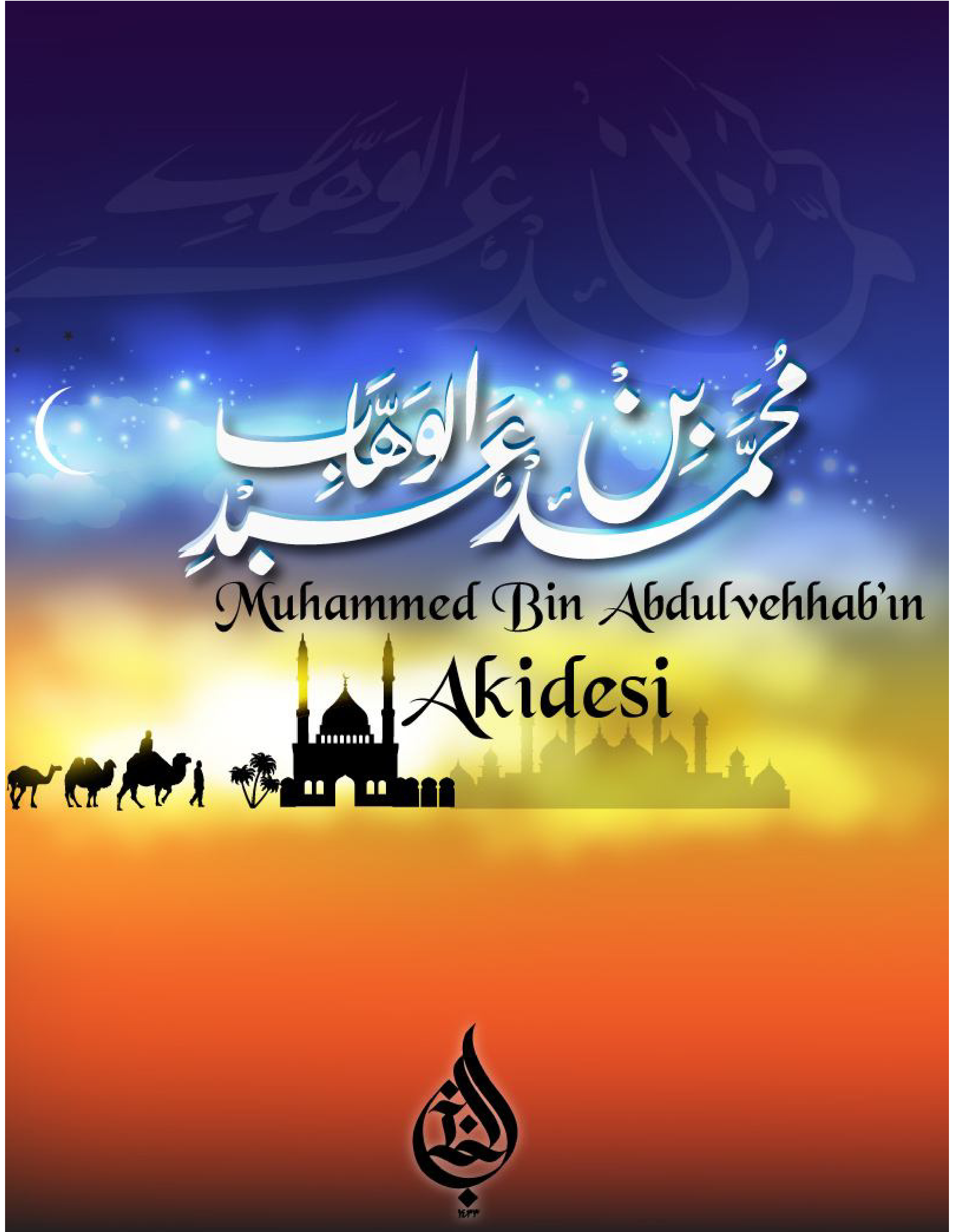

محمد بن عبد الوهاب
Muhammed Bin Abdulvehhab'ın
Akidesi

MUHAMMED BİN ABDULVEHHAB'IN AKİDESİ

Mütercim: Ebu Ubeyde

Rabbim Allah'ı ve yanımda hazır bulunan melekleri şahit kılarım ve sizi de şahit kılarım ki; kurtulan fırka olan fırkatun naciyenin ve Ehli Sünnetin itikad ettiği gibi itikad ediyorum;

Onlar Allah'a, meleklerine, kitaplarına, ölümden sonra dirilişe, kadere hayır ve şerre iman ederler.

Allah'a imandandır ki; Allah'ı kitabında ve Resulünün dilinde kendini vasıflandırdığı gibi sıfatlandırırlar. Tahrif etmeden ve tatil yapmadan. Bilakis Allah'ın şu sözüne itikad ederler; " Onun misli gibisi yoktur. O işitendir, görendir." Onun kendi nefsine ispat ettiği sıfatları iptal etmezler. Kelimeleri yerlerinden oynatıp tahrif etmezler. Allah'ın isimlerinde ve ayetlerinde ilhada gitmezler. Allah'ın sıfatlarını yarattıkları ile misallendirmezler ve keyfiyetlendirmezler. Çünkü Allah'ın dengi, ortağı ve isimde benzeri yoktur. Yarattıkları ile kıyas edilmez. Çünkü kendi nefsini ve başkalarını en iyi bilen O'dur. Sözlerin en doğrusu onunkidir. En güzel sözdür. O, kendi nefsini vasıflandıran, sıfatlarını keyfiyetlendirip misallendirenlerin ve sıfatlarını iptal edenlerin ve onu mahlûklara benzetenlerin söylediklerinden tenzih etmiştir. " İzzetin rabbi, onların vasıflandırdıklarından münezzehtir. Selam Resullerin üzerine olsun. Hamd alemlerin Rabbi Allah'a dır."

Kurtulan fırka, Allah'ın fiillerinde Kaderiye ve Cebriyye arasındadır.

Allah'ın cehennem vaadi konusunda Cehmiyye ve Mürcie arasındadır.

Nebi (sav)'in ashabı hakkında Rafiziler ve Hariciler arasındadırlar.

Ben itikad ediyorum ki, Kuran Allah'ın indirilmiş kelamıdır, mahlûk değildir. Ondan başlar ona döner, onunla hakikat ile konuşur. Vahyini kuluna, Resulüne, eminine indirdi. Kulları ile onun arasındaki elçisi ile Nebimiz (sav)'e indirmiştir.

Ben inanıyorum ki, Allah dilediğini yapar. Her şey ancak onun iradesi iledir. Hiçbir şey onun dilemesinin dışına çıkamaz. Âlemdeki hiçbir şey onun kaderinin dışına çıkamaz. Her şey ancak ondan sadır olur. Hiç kimse kaderin sınırının dışına çıkamaz. Satırlarla yazılmış levhada yazılı olanın dışına çıkamaz.

Ben itikat ediyorum ki iman, Nebi (sav)'in ölümden sonrası için haber verdiği herşeydir. Kabir fitnesine ve nimetlerine inanıyorum. Ruhların cesede iadesine inanıyorum. İnsanların Alemlerin Rabbine sünnetsiz, çıplak olarak kalkacaklar. Güneş alçak da olacak, teraziler kurulacak. Orada kulların amelleri tartılacak. " Kimin terazileri ağır basar ise, işte onlar kurtulmuşlardır. Kimin terazisi de hafif gelirse, işte onlar nefislerini hüsrana uğratanlardır. Cehennem de ebedi kalacaklardır." Sayfalar yayılacak kimileri kitabını sağından, kimileri de solundan alacaktır. Kıyamet yerinde Nebi (sav)'e verilecek havuza da iman ediyorum. Onun suyu sütten daha tatlı ve tatlığı da baldan daha tatlıdır. Onun kâseleri de gökteki yıldızlar adedincedir. Ondan bir yudum içen

ebedi olarak asla susamaz Sırat cehennemin üzerine kurulmuştur ve insanlar amellerine göre üzerinden geçeceklerdir.

Biz Nebi (sav)'in şefaatine iman ediyoruz. O ilk şefaat eden ve şefaat edilendir. Bu şefaati bidat ve delalet ehlinden başkası inkâr etmez. Fakat bu şefaat ancak Allah'ın izni ve rızası ile olur. " Ancak onun razı oldukları şefaat edebilir." Dedi ki; "Onun izni olmadan kim şefaat edebilir." Dedi ki; "Gökte kaç melek vardır ki onların şefaatleri ancak Allah onlara izin verirse ve razı olursa fayda verir." Onun razı olması ancak tevhid ile olur. Onun izin vermesi de ancak ehli olması ile olur. Müşriklerin şefaatten nasipleri yoktur. " Şefaat edenlerin şefaati onlara fayda vermez."

İman ediyorum ki; cennet ve cehennem mahluktur, yaratılmıştır. İkisi de bugün mevcuttur. İkisi de yok olmaz.

Ben iman ediyorum ki, Müminler Rablerini kıyamet günü bakışları ile tıpkı ayın 14. Gecesi ayı görmekte sıkıntı çekmedikleri gibi, rablerini görmekte de sıkıntı çekmeyeceklerdir.

Ben iman ediyorum ki; Nebimiz (sav) Nebilerin ve Resullerin sonuncusudur. Kulun imanı onun nübüvvetine şehadet etmeden sahih olmaz.

Bu ümmetin en faziletlisinin Ebu Bekir, sonra Ömer Faruk, sonra iki nur sahibi Osman ve sonra da Ali Murtaza olduğuna iman ediyorum. Sonra cennetle müjdelenen on kişi, sonra bedir ehli, sonra rıdvan beyatındakiler ve sonra da diğer sahabelerdir. Ben Resulullah (sav)'in ashabını dost edindim. Onların iyiliklerini zikrediyorum. Onların razı olunanlardan olmaları için dua ediyorum. Onlar için istiğfar ediyorum. Seviyeleri hakkında elimi çekiyorum. Aralarındaki anlaşmazlıklar hakkında susuyorum. Onların faziletlerine itikad ediyorum. Allah'ın şu sözü ile amel ederek; "Onlardan sonra gelenler dediler ki; 'Rabbimiz bizi bağışla. Bizi imanda geçen kardeşlerimizi de bağışla. İman edenlere karşı kalplerimiz de kin bırakma. Şüphesiz sen Raufsun, Rahimsin." Her türlü kötülükten pak olan müminlerin annelerinin razı olunmaları için dua ederim.

Ben evliyaların kerametlerini ikrar ediyorum ama onlar sıkıntı gideremezler. Ancak onlar Allah'ın hakkı olan şeylerle sıfatlanamazlar. Allah'tan başkasının güç yetiremeyeceği şey onlardan talep de edilmez.

Müminlerden kimseye ne cennet ne de cehennem için şehadette bulunmayız. Ancak Resulullah (sav)'in şehadette bulunduklarına bizde şehadette bulunuruz. Ancak iyi olan için temennide bulunurum, kötülük sahibi içinde korkarım.

Müslümanlardan kimseyi büyük günahtan dolayı İslam dairesinden çıkartmam ve tekfir etmem.

Geçmiş zamanlarda ki iyi olsun facir olsun bütün imamlarla cihad edilmesi gerektiğini düşünüyorum. Arkalarında namazın caiz olduğuna da inanıyorum. Allah'ın

Muhammed (sav)'i gönderdiği ilk zamandan bu ümmetin deccalinin sonuncusuna kadar cihad devam eder. Hiçbir adilin adaleti ya da zorbanın gücü bunu men edemez.

İşitmenin vacipliğine inanıyorum. Allah'a masiyette müslümanların imamı olanlardan ister facir olsun ister iyi olsun itaatin olmadığına inanıyorum. Her kim halifeliğe ehil olur, insanlar etrafında toplanır ve kimden razı olursalar, o kişi de kılıcı ile onlara galip gelir ise ona itaat vacip olur. Ona karşı çıkmak haramdır.

Bidat ehlinin ayıplarını ortaya çıkarıp, ta ki tevbe edene kadar kınamak gerektiğine inanıyorum. Onların zahirleri ile onlara hükmediyorum. Gizliliklerini ise Allah'a havale ediyorum.

Dinde her sonradan ortaya atılanın bidat olduğuna iman ediyorum.

İman ediyorum ki iman; dil ile ikrar, azalarla amel etmek ve kalp ile itikad etmektir. İtaat ile artar masiyet ile azalır. 70 küsür şubedir. En yücesi Lailaheillallah, en düşüğü ise yoldan eza verici bir şeyi kaldırmaktır.

Muhammed'in (sav) zahir şeriatından vacip olanların iyilikte emredilip, kötülükten nehyedilmesinin vacip olduğuna inanıyorum.

Veciz ve hür akide budur. Benim yanımda olan ulaştığım ilim budur. Allah söylediğime vekildir.

Bize ulaşan Süleyman bin Suheym'in risalesi size de ulaşmıştır. Sizin cihetinizden ilme müntesip bazılarının kabul ettiği ve doğruladığı bazı şeyler olmuş. Allah biliyor ki; bu adam söylemediklerimi ya da söylediğimin daha fazlasını söylemiştir.

Mesela ; benim 4 mezhebin kitaplarını iptal ettiğimi,

Benim insanların 600 senedir sapıklıkta olduğunu söylediğimi,

Benim ictihad iddiasında olduğumu,

Benim taklitten çıktığımı,

Benim alimlerin ihtilafının azap olduğunu söylediğimi,

Salihlerle tevessül yapanları tekfir ettiğimi,

'Ey yaratılmışların en keremlisi' sözünden dolayı Busiriyi tekfir ettiğimi,

Eğer gücüm olsaydı Nebi (sav)'in kabrini yıkacağımı söylediğimi, eğer güç yetirseydim Kabe'nin etrafını tahtadan yeniden inşa edeceğimi,

Nebi (sav)'in kabrine ziyareti haram kabul ettiğimi,

Anne ve babanın kabrinin ziyaretlerini ve diğer kabir ziyaretlerini haram saydığımı,

Allah'tan başkasının adına yemin edenleri tekfir ettiğimi,

İbn Farid ile İbn Arabi'yi tekfir ettiğimi[1],

Delailul hayrat ve ravdatur riyaheyn kitaplarını ravdatuş şeytan diye isimlendirdiğimi, söylemiş.

Bu meselelere cevabım ise; Allah'ı tenzih ederim, bu büyük bir iftiradır. Bundan önce de Muhammed (sav)'in İsa ibn Meryem'e sövdüğü ve salihlere sövdüğü iftirasında bulundular. Yalan, iftirada ve kötü sözde bulunmalarından dolayı Allah kalplerini benzeştirdi; " Allah'ın ayetlerine inanamayanlar yalan, iftirada bulunurlar…" Nebi (sav)'in; Şüphesiz Melekler, İsa ve Üzeyr ateştedir dediği iftirasında bulundular. Allah bunun hakkında şu ayeti indirdi; " Bizden kendilerine iyilik geçmiş olanlar işte onlar ondan uzak olmuşlardır."

Diğer meseleler ise; şüphesiz ben diyorum ki, insan Lailaheillallah kelimesinin manasını bilmez ise İslam'ı tamamlanmaz. Ben manasının getirdiklerini de biliyorum. Şüphesiz bu yüzden ben, eğer adak adayan adağı ile Allah'tan başkasına yakınlaşmayı irade ederse onu tekfir ediyorum. Allah'tan başkası adına kesmek küfürdür ve o kesilen haramdır. İşte bu meseleler haktır. Ben bunları iddia ediyorum. Benim yanımda da bunlara dair Allah'ın kitabından, Resulünün sünnetinden ve alimlerin sözlerinden- imamın sözleri- birçok söz bulunmaktadır. Eğer Allah kolaylaştırır ise başka mustakil bir risale de onlara da cevap veririz inşaallah.

Son olarak şunu bil ve iyi düşün ki Rabbimiz şöyle buyurdu;

"Eğer bir fasık size haber getirirse onu araştırın. Yoksa bilmeden bir kavme zulm edersiniz."

(Resailuş Şahsiyye 8-13)

[1] Şeyh bu sözleri davetinin başından ibnu Arabi'nin küfründen cahil olduğu dönemde söylemiştir. Daha ileri de telif ettiği risalelerde onu tekfir etmeyeni dahi tekfir etmiştir. Bu meselenin yeri burası değildir.